

خداوندگارا عرضه آنکه احوال این بندۀ‌الحمد علی نعماء  
صحت نفس حاصل است و به جز حرمان از ملازمت ملالی نیست.  
لیلا و نهاراً [ - ] دست نیاز به درگاه بی نیاز برداشته، به امید آنکه  
مگر روز سیاه محرومان تباہ روزگار و شب تباہ مهجوران سیاه  
روزگار [ - ] شادمانی [ - ] مبدل گردد و از تاریکی شب هجران  
خلاصی یافته به صبح وصال یعنی به تقبیل اقدام آن خداوند مفتخر  
گردد [ - ] طلب [ - ] روی نیاز برزمن، دست دعا برآسمان. هرساله  
وعده توجه فرموده اید و باز به تعلل انجامید. حقاکه بیش از این  
تاب مفارقت آن خداوند ندارد. امسال به موجبی که در مکاتیب  
شریف قلمی فرموده بودند، امیدواری کلی بودکه در صحبت کپتنمر  
جدید تحویل خواهند فرمود. اول [ موسم که ] جلابه هندی آمدند  
معلوم شد که از جلابه پرتقال هیچ به گوه نرسیده‌اند.  
تا آخر موسم<sup>۲</sup> ، بعد از آمدن جلابه هندی : غراب از [ - ]  
رسید و خبر رسانید که کپتنمر جدید متوجه [ - ]<sup>۳</sup> شده در

[ - ] تباہی کرده بودنکه امسال دیگر درآمدن تعلل فرموده اند .  
سبحان الله حال مدت پانجده سال [ کذا ] شدکه [ - ] و عده رجعت به  
ملازمان میدهند و همه ساله بندگان را امیدوار میسازند . معلوم  
نیست که سبب توقف اختلاف مواعید چیست . مادام [ - ] توقفی  
واقع است مصدوقه حال باید نوشت . پهراحال بندگان ، خود را به  
قدم بوسی برسانیم . چه بر عمر اعتمادی نیست و بیش از این در  
مفارقت آن خداوند صبر میسر نه . جلابه امسال ، شایدکه الیوم به  
گوه رسیده باشند . امیدواری کلی هستکه امسال به خلاف هر  
سال به سلامت و عزت [ - ] تشریف به هند فرموده باشند و شاید  
مرحمة برسر این مهجان وادی فراق اندازند .

یارب این آرزوی من چه [ خوش است ]  
تو بدین آرزو مرا برسان

چه حاصل که حال مدت پانجده سال شده که فراموش فرموده اند .  
هیچ سال قلمی نفرموده اند که سبب توقف چیست و هنوز سرانجام  
خود و نیک و بد مهم خود معلوم نفرموده اند و به وعید که سال به  
سال می دهند [ - ] فریفته شده اند و فکر مهم خود و خلاصی خود نمی فرمایند  
و سال به سال به همین منوال می گذرانند و از فرزندان [ - ] که مرباء تربیت  
و نمک پروردۀ آن خداوند بوده اند و اکنون به سلطنت جرون  
رسیده اند بی التفاتی بخلاف قاعده نموده و مینمایند که اگر شمه [ ای ]  
از آن معلوم آید . هر آینه ملات بر ملات افزاید . در این مدت  
سه سال که وزارت جرون به ایشان رسیده ، آنچه [ - ] بی التفاتی  
بود از حضرت وزارت پناهی رکنا محمودا و والدهاش به ظهور  
آمد . ان شاء الله چون به قدم بوسی مشرف بشویم [ - ] گمان بود  
که چون وزارت جرون نصیب ایشان شد در حق فرزندان خالو از

رعايت نفس و مال هیچ دریغ نخواهند [کرد]. اما بخلاف آن به  
ظمهور آوردن. گویا هرگز آن خداوند را ندیده اند و آن همه نیکی  
که پیوسته بحال ایشان کرده اند، اصلا شمه [ای] از آن بخاطر  
ندارند. لله الحمد که نیک و بد همه میگذرد.

پنداشت ستمگر که ستم [خواهد] کرد  
در گردن او بماند و بر ما بگذشت

از آن جمله چون خبر آمدن کیتنمر<sup>۹</sup> رسید و دانستند آن خداوند  
همراه کیتنمر توجه نفرموده حضرت شریعت پناهی سعدا [-]  
را در خفیه طلب نمودند و سندی [-] به مدعای خاطر از او  
گرفتند به گواهی حضرت [-] فریدونا [-] و رئیس [-]  
و حسین محمد با یزید و اسماعیل محمد با یزید که حضرت فردوس  
مکانی چنین وصیت فرموده که اموال من از نخیلات بحرین و غیره و  
ترکه و اسباب و آنچه باشد میان پسران و فرزندان رئیس رکن،  
علی السویه قسمت باشد و حصه هر کس جدا کردن و تفصیل قسمت  
به خط حضرت شریعت پناهی نوشتهند که به بحرین نزد حضرت  
صاحبی نجمامحمد فرستند تا به دستور قسمت هر کس برساند و  
مقصود وزیر نورالدین از این آن است که حصه رئیس رکن الدین  
که به پسران لاحق شده و بعد از پسران به خواهی که عورت او است  
رسیده و حصه والدها ش نیز که تتمه [-] از اموال باشد به دست  
خود آورد. بعد از اینها که به عمل آوردن رساله به بندگردن که  
ورثه فریاد میکنند که ما بیش از این صبر نداریم. من وزیر،  
صلاح در این دیده ام که نصف محصول به ورثه بدھید و نصفی دیگر  
حصه شما باشد تابه بینیم که بعد از این صلاح چیست. بندگ جواب  
گفتم که شما معلوم دارید که همه ساله حضرت صاحب قدر از آنجا

مبلغها حواله میفرمایند و موقوف شما تنخواه [ - ] میشود و تنخواه اخراجات ما و برادران همه از این است. مادام که میل تصرف در آن دارید مبارک است ما دست کشیدیم. اکنون احوال نخيلات بحرین و خواهرزادگان [ - ] بدین منوال است. آن روز که خود به سلامت در چرون بودند و حکم داشتند به این خیال نیفتادند و این معامله پاک نفرمودند [ - ] به اندک توجهی که می فرمودید و سندی محکم می گرفتید امروز به کار می آمد و کسی را مجال تصرف در آن نبود. اکنون که ایشان خود حاکمند به اندک توجهی فکر خود کردند . باری بنده دست از محصول نخيلات کشیده ام و مطلق تصرف نخواهم کرد. فکر مال خود بفرمائید . تا غایت حاجی حسن سلیمان بعراینی و کیل خدمت بود و محصول و فروش خرما و اخراجات موقوف مخدومی حاجی تجمعاً محموداً می نمود و همه ساله به قلیل و کثیر آنچه می رسانید تنخواه حوالات آن خداوند و اخراجات برادران می شد. پنج ساله حساب تصرف نخيلات [ نزد ] حضرت نجماء محموداست و هنوز محاسبه پاک ننموده به امید آنکه امسال خود به سلامت بفرمائید و باز به او [ - ]. امسال چون ایشان در [ - ] بودند بنده دست [ - ]. پارسال رئیس عmad الدین دیلمشاه که به بحرین رسید پتجهزار خرما متصرف شد و بی حمایت رئیس محمو[د] گذرانید و کتابتی که بنده در جواب به او نوشته ام ، لحسین<sup>۱</sup> می رسد مطالعه فر [ مائید ] و احوال مختلف بحرین بدین منوال است [ - ] و از دست رفته . هرگاه که صورت حال آن نوعی باشد بنده نوع امانت [ - ]<sup>۲</sup>

در پشت نامه :

## ادامه برکات

همه مردم این جا هر مهی که باشد کتابتی و نفری که به هند فرستادند حسب المدعا [ ر ] سانیده می شود و آن خداوند در دیوان سلطان پر تکال است که اصل مهی مردم از آنجا راست می شود این قدر بازحال نمی فرمائید که چندین فرزند در جرون رها کرده ام . همه بزرگ و قابل شده اند . به حال اندیشه [ ای ] جهت ایشان بایست نمود به نوعی که در میان مردم به دولت سلطان پر تکال ممتاز شوند و سرافراز باشند . چه تاغایت ، امیدواری به همین محصول بحرین بود و این زمان از دست رفته . مدام که [ - ] مهی دیگری توانند کرد . وقت است . والده عباد الدین امسال بحرین رجعت فرمودند و مدت دو ماه در جزیره نشستند و [ - ] به آب کنار رفتند و از آنجا لیوم ده یوم می باشد که باز مراجعت کردند و متوجه بحرین شدند . در این حین که در جزیره بودند سندی به خط آن خداوند به مبلغ صد لک بیرون آورده اند و به دست پسران دادند و به جرون فرستادند و دعوی مبلغ می کردند [ - ] برینده نمودند . بنده جواب گفتم که علمی از این [ - ] . این معامله که میانه شما و حضرت [ - ] صبر باید نمود تا ایشان خود به سلامت بفرمایند و جواب گویند و در [ - ] کتابتی به والده عباد الدین نوشتم به جزیره . بعد از هزار گفت و گو جواب نوشتند که جهت خاطر آن فرزند امسال دیگر صبر خواهم نمود . [ - ] مبلغی داد و هر روز تشنيع می نمایند در نهان که خود به سلامت در اینجا می بودند می توانستند که آن [ - ] به اسهل و جهی از ایشان بستانند . اما چه فایده که مهمات خود تمام بی سرانجام گذاشته [ - ] و قوه رفت . حسیباً لله حسیباً لله ،

حسباً لله که فکر این فرزندان بروجھی نیکو بفرمائید که طاقت به طاق رسیده و دیگر یک دینار حواله به این جا نفرمائید که هیچ در میان نیست و اندیشه آن مطالبات فرمائید که مبادا سختگیری کنند و کار مشکل شود. برادران سعیدا محمودا و رکنا فرج آقا بندگی عرضه می دارند. شب و روز باهم به سر می بریم و یک لحظه از هم جدائی نداریم . والده سعیدا محمودا بدین خبر درخانه [ - ] نشسته و والده رکن الدین فرج آقا هم درخانه خواجه الماس به سر می برد. به دستور [ - ] و همه ساله مبلغ عادلانه به والده سعید محمود می رسانم و رکن الدین فرج آقا هم کذالک . والده و همشیرها و [ - ] خانه زاد سلامتند و دست دعا برداشتند به امید آنکه یک بار دیگر دیده را به دیدار آن خداوند روشن سازند . امید که در عمر امان باشد و این آرزو مأمول گردد.

احوال دیوان اعلی، همچنان در گوهاند. پارسال چون به هند می رسد و ملاقات کپتن مرمری فرمایند و بعد از پرسش که میانه او [ - ] می شود و تقصیری بر دیوان لازم نمی شود کپتن مرمر براین بود که آخر موسوم بارش روانه فرمایند. در حین گفتگوی مردم [ - ]<sup>۱۲</sup> و کپتان دیو<sup>۱۳</sup> می شود و کپتن مر جهت اصلاح همین مهم به آن طرف می رود و بعد از مراجعت موسوم نبود که آنرا روانه سازند. کپتن مر سوگند یاد می کند که اول موسوم خود ملازم خواهم بود که شمارا به جرون ببرم. اکنون که کپتن مری دیگر رسید تا چه صورت رخ نماید. پسرش طفل است و حالیا سلطنت به نام اوست. ملک جرون در غایت [ - ] است و مطلق از دست رفته و بیرونات [ - ] نمانده . مادام که سلطان پر تکال و کپتن مر غوری نفرمائید به اندک مدتی از دست خواهد رفت

وابترخواهد شد. قصه بسیار است اما عرض کردن مشکل ا[ست] هیچ کس دریند رعیت پروری و [ـ] ملک نیست و همه بخود گرفتاراند. [ـ] ملک کرده‌اند. از بی‌کسی امید [ـ] نیست که [ـ] تشریف به‌هند فرموده باشند. [ـ] وکیل‌نمر بازحال فرمایند. فکر ملک خود بفرمائید که حیف است که این ملک ضایع شود.

احوال خویشان رئیس عابدالدین شهاب‌الدین مع‌کوچ در جلفا راند و رئیس عابدالدین عمادالدین در جرون نزد [ـ] مشرف وزیر ملک است و رئیس نورالدین و کوچ هم در جرون‌اند و رئیس فریدون [ـ] مراد و طاهر محمد سعدالدین هم در این جانب‌اند.

رؤسا [ـ] امسال به‌واسطه [ـ] و بی‌التفاتی امیر‌شهریار جلای وطن‌کرده و به‌جزیره قیس [ـ] آمده و نزول کرده‌اند [ـ]. برادر محترم [ـ] می‌ماند که در خدمت حضرت خداوندی تقصیر ننماید و اعتمادکلی براوست [ـ] غافل نخواهد شد.

(از اینجا مقدار بسیاری از مطالب که در حاشیه نوشته شده بوده است به‌علت پارگی و افتادگی کاغذ قابل فهم واستفاده نبود و باین سبب از نقل آنها صرف‌نظر کردیم و به نقل قسمت آخر نامه‌که بیشتر قابل درک است می‌پردازیم):

«رئیس عابدین باز مراجعت جلفار نمودند. [ـ] چهار سال دیگر است. حاجی‌حسن سلیمان بحرایینی [را] وکیل خدمت نمودیم و نیک و بد [ـ] و اخراجات مع حضرت صاحبا نجمان معمودا. [ـ] امسال به‌دعاء خود حاصل‌کردنده و محسول قسمت [ـ]. بنده به‌این واسطه دست کشیدم [ـ] و متصرف نخواهم شد. اندیشه مال خود بفرمائید [ـ] و آنچه در مدت پنج‌سال [ـ] شد مبارک حضرت فردوس مکانی بدرآ سلیمانا [ـ]، هفتاد لک و کسری می‌شود و تمام حصه بدرآ سلیمانا [ـ] نهاده در [ـ] هر موز [ـ] وجه به‌حضرت نجمان معمودا

« . [— مخلد و مستدام

نوشته که اداء آن وجه نموده جواب به تمامی نوشته که صبر نمایند  
تا رسیدن حضرت صاحبی [—] که بعد از آن فکر آن وجه نمایند.  
خداوندگارا اندیشه اینها همگی بفرمائید [—] ظلال عالی ابدا